

Український КМЖ

№ 5 (23) Vol II.

UKRAINIAN CALL—Ukrainian Weekly

15th February, 1948

ЧИСЛО 5, (23) РІК II.

Лондон, 15. лютого, 1948

Ціна 6d. Price

ВІДУК ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТБИ УПА

Чужа преса про революційні рухи в Україні

Визвольна боротьба яку веде УПА, вперше набрала широкого розголосу в світовій пресі. В останніх тижнях в західно-європейській і поза європейській пресі виявлялося дуже багато вісток про повстання в Україні. Для нас українців с відомим, що боротьба яку веде УПА за Самостійну Українську Державу не переривалась ні на хвилину навіть тоді, коли на місце гітлерівських окупантів, знова насунули червоні загарбники-імперіалісти, але світ мовчав, не реагував на безправне поневолення України Москвою, ворожа пропаганда робила з борців УПА бандитів, а з тюрми народів СРСР — «шасливий демократичний Союз Советських народів». Та прийшов час і залізна завіса розкрилась, вільні демократичні народи побачили справжню жагу жорстокої дійсності нахлилого закріпощеного «союзу» свободолюбних народів Східної і Середньої Європи. І сьогодні свят починає говорити про Визвольні Змагання України.

Французький часопис «Ля Денеш Демократік» вмістив дуже прихильну й добре поінформовану статтю про український визвольний рух. Автор статті подає короткий перегляд української історії. Між іншим пише: УПА не вмерла... Про неї багато говорить тенспр. Для нинішніх тоталітаристів вона — це тільки збирання фашистських бандитів. Але ми знаємо «оригінальність» цього обвинувачення.

Хто вони такі, бандити чи герої? Як кому хочеться... Але вони хочуть бути свідками народу, який бажає втримати свою свободу в боротьбі проти імперіалістів, навіть коли цей імперіалізм схований під маскою нібито «добровільного» союзу... Вони працюють, страждають і сподіваються приходу справжньої демократії, вони не дозволили збаламутити себе.

Американські газети присвячують багато місця боротьбі українців з червоним окупантом. Газета «Джерсел Емерікен» подає інтерв'ю свого спеціального кореспондента Річардса з китайським міністром Чен-Лі-Фу. В цьому інтерв'ю Чен-Лі-Фу широко обговорює значення боротьби українців з «червоним фашизмом», вказуючи на небезпеку комунізму для цілого світу. Закінчує твердженням, що «українська революція є першим знаком, який віснуче наближення повного часу». Американський

кореспондент повідомляє, що відомості про повстання на Україні подав колишній професор американського університету Вільям Джордж який 6 років служив офіцером у советській армії, а генер утік до Китаю.

Італійська газета «Іль Мессаджеро» цитуючи заяви Чен-Лі-Фу і повідомлення американської преси, одночасно наводить і слова Хрущова про повстанців в Україні, що українські повстанці «стали на службу американських імперіалістів, найбільш ворогів демократії і прогресивного людуства».

Цитуючи заяви українських повстанських старшин, що пробилися до Австрії, лише, що американська влада у Франкфурті має відомості про повстанські рухи в Україні і що США користуються симпатією серед українського населення.

Газета «Іль Джорнале делла Сера», цитує заву високочого советського урядовця в Лондоні, який заявив, що «советська влада на Україні бореться вже протягом довгого часу з протисоветською революцією».

Інша італійська газета «Іль Ора Д'Італія» заявляє, що це повстання не подається советською пресою, яка промовчує повідомлення в цій справі. У статті говориться, що Україна знана із своїх тривалих повстань проти большевицького режиму.

Газета «Іль Темно» з 26 січня під заголовком «Підпільна армія в Україні проти советського гніту» заявляє, що після 30 років населення СРСР востає проти гнобителів. Характеристичне речення, в якому говориться, що «півтора мільйона патріотів бореться з советськими відділами».

ЗМІНА ВІДНОСИН МІЖ ФРАНЦІЄЮ І ЕСПАНІЄЮ

В вівторок (10 ц.м.) проголошено офіційно отворення французько-еспанської границі, яка досі з політичних оглядів була закрита. Отворення фванцузько-еспанської границі деякі круги вважають, за зворот французької політики на право, знова інші вважають що головну роллю відіграють тут господарські проблеми Франції, яка підчас війни багато більше потерпіла як Еспанія, тому торговельні відносини між обома народами припнесли передовсім користь для Франції. Існують здогади що в найблищому часі розпочнуться також торговельні переговори між Францією і Еспанією.

СОВСТИ ЗАКРІПЛЮЮТЬ СВОЇ СТАНОВИЩА В АВСТРІЇ

Суверенність Австрії загрожена. Оскаржують американців за атаки на советських вояків а самі поривають австрійців. Над Одрю і Нісою будуть укріплення.

Советські окупаційні власті в Австрії, видали новий декрет, на підставі якого заповідають гострі карі за влаштування без попереднього зіволення публичних зібрань, походів, процесів, розлилення відозв і т.д. Ця безоглядна контролія австрійського життя považно непокоїть не тільки австрійський народ, але також і західний світ. На підставі цих заряджень совети будуть могли зовсім ігнорувати всі суверенні права, які до того часу були признані австрійському урядові. Напруження це зростає також в наслідок чимраз частіших советських виступів проти окупаційних властей західних держав а передовсім проти Америки. В ноті вистосованій советським командантом до команданта американської окупаційної зони, совети обвинувачують американську жандармерію за атаки на советських вояків В тій ноті совети покликуються на факти та твердять, що 21 м.м. американська жандармерія заатакувала двох червоноармійців, які ескортували арештантів оскаржених в «злочинах, поповнених в советській

зоні». Ще гірший випадок — твердить нота — стався 28. I., коли американці заатакували і поранили советського вояка, якого опісля забрали до американського шпиталю. В останньому часі частіше трапляються випадки поривання людей. Деяких арештують в день, декого в ночі, після чого гине по тих людях слід. Останньо порвали совети інспектора австрійської поліції.

Як бачимо: совети закріплюють свої становища в Австрії, а обвинувачуючи постійно американські власті, стараються відвернути увагу від поповнюваних ними злочинів в окупованій Австрії. Берлінський «Зандей Таймс» доносить, що Советській Союз укріплює оборонну лінію вздовж Одри і Ніси, яка є кордоном між німецькими теренами включеними до Польщі і рештою Німеччини. Нагляд над будовою укріплень мають советські офіцери, а роботу сил достарчують концентраційні табори в советській смузі Німеччини, після закінчення праці мають їх перевезти до Советського Союзу.

КОМІСІЯ ОН В ПАЛЕСТИНІ

Палестинська Комісія ООН має замір приспихити створення міжнародних збройних сил які забезпечилиби перепровадження поділу Палестини по відході британських військ. Комісія постановила різнож звернутися до британського уряду, щоб він позволив формувати жидівські збройні відділи які будуть охороною жидівської держави. Тимчасом ходять поголоски, що араби мають замір розпочати широкою законою протижидівську акцію. Американські агенції доносять що тижнево переходить до Палестини около 500 арабських вояків з Сирії, з повним вирядом і озброєнням. Дотепер начисляють вже 15.000 арабських вояків які перейшли до Палестини. На скріплення палестинських арабів проти жидів.

МАНДЖУРІЯ ВІДТЯГА ВІД КИТАЮ

Китайські урядові війська, помимо кількох спроб не спромоглися відкинути комуністичного наступу, в наслідок чого ситуація в Манджурії сильно погіршується і стає загрозливою. Комуністичні війська відтяли Манджурію від північного Китаю.

БРИТАНСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ З АРАБСЬКИМИ ДЕРЖАВАМИ

Британський уряд який розпочав переговори з арабськими державами, натрапляє на досить поважні труднощі. Підписаний договір з Іраком, став зірваний самим Іраком, а премієр який підписав договір подався до димісії і виїхав з краю. В Багдаді і в інших містах відбувся цілий ряд протибританських демонстрацій. На злагодження настроїв вплинули щойно відомості, що В. Британія постановила висилати до Іраку транспорти збіжжя і Ірак знова готовий відновити переговори в справі договору.

Пероговори з Трансйорданією, різнож не довели до бажаних вислідів, як подають часописи, делегація Трансйорданії не хотіла підписати просктованого військового союзу.

Також переговори з Єгиптом не посуваються в перід. Труднощі в переговорах В. Британії з арабськими кральми занепокіли таким і Америку, бо Близький Схід, є тереном на яким стосунки між Західними державами а Советами будуть постійно загоструватись.

МОСКВА В ЖИТТІ УКРАЇНСЬКОГО СЕЛЯ

„Так в захопленні підкреслює московська „Правда“ свою наруку над українською культурою, над самим українським народом, цитуючи допис „Броварі-Москва“ з броварівської райгазети „Стахановець“.

Щоденно зі штапом „Москва“ прибуває до Броварів 569 примірників всесоюзних газет... Що місяця Броварі одержують 366 московських журналів, кращі російські літературні видання, 40 учителів, агрономів, зооветеринарцівників з Броварів і сіл району проходять курси заочного навчання в учбових закладах Москви...

За далеко неповними даними, й учбових закладів Москви навчається зараз понад 150 синів та дочок колгоспників нашого району.“

Броварі-це містечко під самим Києвом.

Може саме тому вище наведені цитати особливо захоплюють москалів. Вони трікомфуть; що їм вдалося нарешті створити таку систему, яка б найкраще сприяла „абрусненню“ серця нашої Батьківщини-Києва, яка б так рафіновано-облудно і систематично вливала в душу нашого народу московську отруту.

Так, 1000 примірників різних московських видань для одного-однієнького українського району це справді слоняча порція московського слоу.

Настирливе ж і безперерйне впливання московського божевія такими дозами дійсно спроможне не лише безнадійно отрутити, але й „угробити“ один район. Але правдивіські експерти-трупарі все ж таки радіють дещо передчасно.

Відмовити їх у невмінні виготовляти московські отрути, як і в досвіді застосування їх у межах чи поза межами Радєї-СССР, звичайно, це доводиться, — надто бо вже світові відома Москва своїм баздоганно розвиненим отрутиним мистецтвом, погнєньком спадкованим від усіх і всїляких імперіональних Медичів...

Проте правдивіські отрутиники забувають одну невеличку дрібницю: те, що організм, безпереривно споживаючий отруту, швидко вирворює в собі протиотруту-імунітет. Український національний організм, послїдовно споживаючий московський слас, — виробив уже давно проти цього стійкий імунітет... І випробувана московська отрута підвела. „Націоналізм знову підводиться голову.“ — завзято релетують московські отрутиники в київській пресі. І тому Кремль знову, (це вже вдруге за часів поневолення України найкращавішою формою Москви.) вислав до „незалежної“ УРСР свого найкращого, найдосвідченішого і найдовірєнішого погребника-Лазаря Мойсейовича Кагановича...

Сталінський наказ йому звучить конкретно:

— Нєгаймо поховати українську націю...

202 воляки з Броварів нагороджені медаллю „За оборону Москви“ — признається та сама „Правда“. А скільки тисяч українців з Броварів „обороняють“ сїнаведисти від Москви... по сїбирських лагрях, — ніяка „Правда“ не скаже?.

Кинути „недостріляних“ громадян України на оборону Москви і Московї, на Атюградбудську каторгу, спиртно розмїцїтити їх з іншими „нацменами“, перетворивши на всесоюзний „віногрет“, — ось нова політбюрїєвсько-кацапська „кампанїя“ лікування від „місцєвого націоналізму“...

Чергова „Пятїглетка в чотирьох роках“ і несподївано „високопатрістическої рєїд легендарнава браисносца „Варяга“ — це нові моральнофізичні арапники кремльського „ямїцїка“ — Йосїки.

Пропагандизма ж „світостяїска“ ентузіастичних правдовиків про те, що „сталїца нашеї (тобто кацапської, звичайно) родїни“, „вєсшутєїшая Москва“ нїба „чїсєльними нїтками повязана з побутом рядового українського сєла“ (хочби й недобровільно), що вона начебто „невїдїльна від цїлоденного жїття кожного закутка соціалїстичної батьківщини“ — не бїльше, як традиційна дїмова завїса на кремльських вікнах, галасливо-вєселковим вїзерушком фірми „наші достїжєнїя“ призначена дєщо приховати від допитливих поглядів стороннїх „буржуїв“ скандальну вбогїсть пролетарського мєблования так фузноїтїтїми переперї спївжїтїя скєтїчно-бєзїрицїщного подуржїя: кацапської повї — „Рассєюшкї“ з марсїєстїкїм гаїгстером „Капіталом“...

Зараз, як і 30 років тому, „нацменїєвських“ крїпакїв по традиції батожають „ва глїбїне сїбирскїх руд“ — „прїлєжнїа“ (старанно.) і „вразумїтєльна“ (повзачально.) Цї соціалїстичнї крїпакї змушенї і далї беззмїнно хльобати смєрдочї кацапскї „шї“ з вїщуваної пропагандївною отрутою-прїправою. Хльобают, — і знають, ждуть; ось-ось заспїває зброя пїсню боротьби... А кому вже урвався тєпрєць, — той їде в УїП. (Це тоді, коля в нас „молїтїк“ з емігрантсько-ульїмїєвського сєла патєнтно викрїкує: „Чи стоїть проблема боротьби з московською нацією? Нї... Стоїть проблема мирного спївжїтїя з московським народом...“)

В межах московських отрут. — в жїтїї українського сєла“ і мїста, — такі перскопаннї були б самозрозумїлі, їх треба трактувати дуже терпїливо і вибачливо, і терпїливо лікувати від залїтїєвїв отрутного чаду. Але поза засїягом? Чи можна це легко вибачити? Чи можна спокїймо дивитися на підхарисї тїсї отрути?.

Українська жінка

Здається нї в одїєї жїнкї іншої націоналїстї не має такого тяжкого жїтїя і не терпїть вона стїльки зневаги, бєзчєстїя, визїску і гноблєннїя, як терпїть українська жїнка від рїзних наїзникїв цїо окупували українскї землї.

Українську жїнку тортували і катували печенїги, половцї, татарї, туркї, полякї, маїдирї, москалї, нїмцї і іншї. Наша українська жїнка була прєдметом торгївлї в турєкїях Ясах і Стамбулї, її бїлї і катували полякї, росїєскї царї гнали її на тяжку панцїну, де вона з ранку до вєчора гнула свою сїнїцу з немовлям паруха; нїмєцкїї чобїт з насолодою садїзму топтав її в бруд та вїпшав на шїбенїцю, прєдїтїм згвалтувавшї, бїльшовикї українськими жїнками наповнїли темнї пїрїнїцї НКВД, звїдкї вони їшли або на смєрт, або на довїчне заслання в тайгу Сїбїру. В своїх дїляках зпїсєннїя української нації окупант особливу увагу звертав на українську родїну, яка вїяється монолїтїчною клїтинною родїною. Чїстїє і свїтїє української родїни, завсїгдї охороняла українська жїнка. Тому Москва вїживала всїх своїх заходїв і трїкїв, щоб вилучити українську жїнку з родїни, а цїм розкїтати сїлнї підвалнї родїнного устрою української нації. Були урухомленї всї засоби бєлшєвїєцкїї полїтїки, вїключно до брєхливого констїтуційного „рївноправїя жїнкї“ та оголошеннїя жїночого свєтїа днїя 8 бєрєзнїя, якїї в бїльшовїєцкїї дїйснїстї перетворївся в моральнї і фізичнї катування жїноцтвїа. Московськї бїльшовїєцкїї імперїалїзм повїв рїшучий наступ на українську жїнку. Він хотїв її здеморалїзувати та перетворити в служняку невлїльнїка: Комунїстїка Колонгаї вїгадавала нову теорїю „бєлшєвїєцкїї свєбодї коханнїя та вєзємовїдїноснїя помїж молодїцїми лодьми.“ Пїя теорїя проповїдувала моральнїй розкїлад і нестїчнїє вєзємовїдїноснї доводїлї їх до стану твариннїх їнстїктїв. Колонгаївшїну бїльшовїєкї вщїплювала всїй пїдсовєтскїїї молодї, почїнаючи від пїонерїв, а особлїдиво серед дївчат. Але українська молодь вїдповїла вшєртїм спрїтивом на моральнїй бїльшовїєцкїї бруд. Загалнїа колєктївїзація вїдрївала українську жїнку від своїх дїтєї і чоловїка та гнала її в колгосп або на виробнїцтво де її жорсткїо вїзїскують. Бїльшовїєцкїя владя створїла такї тяжкї матерїалнї умовнї їспївання родїни, цїо жїнка змушена

була цїлї днї і почї перебувати в чєрї до країннїєв, цїоб прїдбати для родїни нєобхїднї рєчї.

Жїнкї стали вїживанї до прїцї в шахтах, в вїїєску, в лїсах і до вїпшїї понадсїлнїї прїцї. Так прїактїчно вїглядєс бїльшовїєцкє „рївноправїя“, соткї пїєчї українськїх жїнок вїялї жєртвїа бїльшовїєцкїї і нїмєцкїї кулї пїдчас другої свїтової вїїни. Крївавїїї сїкавудїст пїстїолєю гнав жїнку на вогонь кулєметїв, артєлєрїї, танкїв, в розвїдку, прїмїщував новїтнї службї і т. д., а все цє на „закїст родїнї“. Але укр. жїнка не заломїлася, їспїдї давала належнїу вїдсїч з агарбїнїкам, якї посягали не тїлькї на укр. землїю, але рївнож на жїтїя родїни і на чєстє жїнкї. І тєпер на сторїнках української вїзволнїїї бєрєтїбнї, сєред славної їмен лїцарїв нашої легендарної УїП, є багатї їмен і укр. жїноцтвїа. Вони смїєливо і хоробрїо, з погордою до смєртї, борятїся в лавєх УїП, з самопосвєтїєю ведуть жорсткїо бєрєтїбу з окупантом, як нацїоналїстїкї-рєволуцїонерї в пїдшїлїї ОУН. Ворог жорсткїо розпрїявїєтьєся з українським жїноцтвїом, його звїрїячїм мєтодам не має мєж, він прєводїть ганєбнї скєцкїї і скєвїзїцї.

Чїж не є крїпальєством і свутєством цї правдївїї фактї бєлшєвїєцкїх звєртєв прїо, якї описує сотнїк УїП С. Т.? Ворог арєштує українськїх дївчат від 14 рокїв роздєгєс їх до нїла, облїває холоднїю водою, вїстєвляє на мороз, гвалтує, заражує недугами і т. д. (У.К. «В бєрєтїбї за волю» — сот. УП. С.Т.) Чїж цєрєо вжє не досїтє, цїоб сєрєцє кожного українця запалєлою огнем помїстї і невєстїє до кровавих катїв? Цєж вони прїнєволили українськїї нарїд, а тим самїм і українськє жїноцтво, кїдати рїднїй край і мандрувати в далєкї чужиннї країни на злїдєннє жїтїя скїталєцїннї. Прїо цє не мєжє забути українська жїнка на еміграцїї, прєд нєю стоять велїкї завданнїя і кожнїй дєнь прєрєбуваючї на чужинї, українська жїнка мусїть вїдповїдно вїкорїстатї. На еміграцїї, українськє жїноцтво повинно рївнож активнїо вїключїтїє до суспїлнїо-громадскїї прїцї. Матєрїалнє задовїлїє власнїх прїєб, та дрїбнїєкїє вїдєннє жїтїя не мєжуть вїдвєрнутї увагї нашого жїноцтвїа, вїд прїєб і вїмог Рїднїого народу, бо так довго як Україна будє понєвольєсною, так довго українська жїнка змушена перенєсїтї найбїльшїї наругї і знїцїаннїя. Українська родїна, мєжє матї твєрдї пїдставї збєрєжєннїя своїї цїлїєстї. Мєжє зажити справжнїм щєслїєвїм жїтїєм тїлькї в Самостїїїїї Українськїї Дєржєвї.

В. Стар.

Дмитро Шалдїї.

Федір Одрач

МЕТОДИ БОЛЬШЕВИКІВ В БОРОТБІ З УПА

Суспільство наше на еміграції хоч і багато чого читало на чужині про діяльність УПА на рідних землях, проте не спроможне було воно в деталях запіззнатися з усіма методами, найбільш вирафінкованими тактичними потягненнями ворога в його боротьбі проти українських повстанчих загонів. Методи ці далеко не такі, як ми собі уявляємо. Роль УПА та її героїські подвиги ми здебільша сприймаємо романтично, навіть з певним пригородницьким смаком. Мовляв, озброєні по зуби хлопці, лицарями вітають собі по Українській землі, заливаючи немало сала за шкіру ворогові. Відірвані від рідного ґрунту, ми схильні зводити роль УПА до принципу боротьби тільки за саме фізичне існування виключаючи при цьому ширші державницькі цілі й аспірації, які саме нас з собою і за які бореться УПА. Насправді ж, діяльність УПА, це є ніщо інше, як боротьба за волю України, за відірвання її від російської червоної імперії, це навіть щось ширше, бо якраз мета визвольного українського руху змагає до розвалу Росії і побудови на її ґрунті незалежних вільних держав що перебувають так як і Україна під чоботом російського солдата. Нічого і дивного, що така ідейна напрямна УПА аж ніяк не шд густ Москві. Тому то, з хвилиною, коли український визвольний - революційний рух прийняв збройні форми боротьби, Москва зустріла це з крайньою ворожістю та визначила собі мету чим швидше здушити визвольницькі змагання в Україні. Росія не гордувала найтемінішими засобами, найбільш здичавілими методами, які їй мають собі рівних в історії людства. Ленінська засада, що: «Каждая цель оправдывает средства», знайшла сам: тут якнайширше приміненні. Якщо не вдається знищити свого противника у відвертому чесному бою, подолай його значить підступом чи просто зрадою. В таких випадках, звичайно, до послуг поневоловача і брехня і фальш і демагогія, і провокаційні засоби. Приходить мені якраз на гадку 1943 рік. Дознаючи важких ударів і втрат від німецького війська, Москва здавалося хоч на короткий час не виявить свого зацікавлення землями України. Але дарма. Кремлівських вождів мабуть менше турбувала гітлерівська армія в поході, як оті зав'язки діючої УПА, що тоді переважно оперувала на Волині. Хоч Сталін зі своїм політбюром і збирався евакууватися до Самари, бо німіці були тільки 25 км. від Москви, та не забув він цілком прибавлю, пшеничну Україну, висилаючи туди диверсійні групи, яких завданням було внести розклад в ряди УПА. Дознавши, однак, розчаровань, червоної парашутисти швидко мусіли відкофатися з Волині на Полісся, де зрештою теж не зазнали спокою, бо УПА без-

В. Старицький.

НАПЕРЕДОДНІ

... Вмирають дні, мов мухи в осені; —
А душі тугую час ясно засіває. . .
— О Україно! Де Твої сини?? —
З відчасм в серцях до США і Парагваїв
— Везуть і кров, і плоть Твою? Спини!!
Від смерті і страждань чи їх спасуть Гаваї?
Меч Волі жде. . .
Народе, — вдарже ним!!!

25. 7 - 46.

ДО УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТВ'ЯЗНИВ

Серед бувших українських політичних в'язнів знаходиться багато річей, що тисно в'яжуться з їхнім побутом в тюрмах і концтаборах різних окупаційних режимів в Україні; як концтаборні одяги, ідунки, ложки, ножики, а дальше різні виробы в'язнів, як хрестики, тризубці, карні номери, сигнети, ланцюжки, мошонки і т.п.

Дальшу категорію становлять тут документарні речі. Як обвинні акти, вироки, накази виселення, депортування, звільнення, т. зв. шуцгафбефели, легітимації карних робочих лагерів (пр. Каля) листування з рідними та знайомими та інше.

Окрему категорію творять речі духовної творчости в'язнів, як поезії, пісні, літературні нариси, малярство, пам'ятки щодільної діяльності тощо.

Всі ці речі й документи в зокупній цілости мають надзвичайну документарну вартість, а відповідно збережені віддають поважну прислугу «історикові наших днів. На жаль вони ще й сьогодні не зібрані і індивідуально марнуються а то й цілком нищатья.

Щоб цьому запобігти Управа Ліги УІВ поробила всі заходи до оснування тривалого музею і архіву, де згадані речі будуть належно

КОЛЕКТИВІЗАЦІЯ РОСІЙСЬКИХ САТЕЛІТІВ

Московське радіо заповіло постепене впровадження, в краях своїх сателітів, колгоспного господарського систему. Ця заява советського радія є першим офіційним повідомленням о замірах советської Росії зліквідувати одноосібні господарства і праватні власності в краях які найшлись поза «залізною куртиную». Колективізація советських сателітів є поважною проблемою для советського Союзу, бо може вона викликати протест окупованих ним народів.

ДЕПОРТУЮТЬ СЕКРЕГАРЯ КОМ ПАРТІЇ

Секретар Комуністичної Партії в США, Джон Вільямсон буде депортований за комуністичну діяльність в Америці. Департамент Справедливости США, оголосив о арештованню Джона Вільямсона, який є уроджений в Шотляндії і не мав досі американського громадянства. Вільямсона окреслено як «найважнішу постать партії комуністичної, проти якої Департамент США підняв відповідні кроки».

були наскоки на північ, на залізничний шлях Ковель — Сарни, нападали на містечко Чарторийськ ліквідуючи там станицю НКВД, такіж рейди роблено на південь на залізницю Луцьк — Рівне. Щоб зліквідувати цю групу, кинено в Цуманські ліси величезні сили спеціально вишколеної піхоти при підтримці літаків. Але перша така акція влітку 1946 року скінчилася комплетним фіяском для большевиків і після цього вжито інших засобів. Під осінь того ж року, над Цуманськими лісами появилося багато советських бомбардувальників, які почали скидати бомби з трійливим газом. Тому, що ліси були дуже густі і великі, цей засіб теж не виправдав себе. Щоб остаточно таки покінчити на цьому відтинку, командування НКВД рішило з усіх боків підпалити ліс, а всі села, що були частково розташовані поблизу лісів і в лісі — зрівняти з землею. І так, впродовж вересня 1946 до 60 тисяч гектарів лісу було знищено пожежою. В наяві такого факту, група повстанців була змушена відступити на північ, до мережи поліських лісів. (Докінчення в слід. числі.)

Горинем, на північний схід від Луцька простягаються величезні т. зв. Цуманські ліси. Гушавини вільхи, сосни і дуба переткані багнами і недоступними западинами давали вже від довшого часу знаменитий притулок для повстанчих відділів. Звідси групи повстанців ро-

Сотник УПА С. Т. В БОРІТБІ ЗА ВОЛЮ (ПРОДОВЖЕННЯ)

Як виглядали „великі вибори“, вистарчилих навести кілька фактів. В селі Глибочичі Вел. р-н (Б-рика) енкавудист вибирав по лінії бо-тню Горбаль Марію, яка заявила йому, що її більшовицького мітангу не потрібно. В селі Вільховець, цьогож р-ну, коли населення не хотіло іти на мітинг, більшовики обстріляли його запальними кулями. В с. Пдмонастир НКВД арештувало Кожетського Михайла, за це що не хотів іти на мітинг, а його 65-го батька розстріляли. В с. Рівне р-н Перегінськ, комуністи намагалися примусити голосувати стареньку бабусю Войтович Парашку, але вона категорично відмовилась, тоді вони її звязали, випроводили на кінець села, та вирізали груди й полові органи і серед стражних рук вона померла. В с. Цейсарів р-н Жидачів, НКВД важко побито Сешишина Михайла, щоб змусити його голосувати, йому також стріляли понад голову. Козаків Івасилеви вибили чотири зуби. В цьомуж селі залишилося в день виборів непобитими тільки 30 осіб. На 600 голосуючих, добровільно голосувало 5 осіб, 300 осіб зовсім не голосувало, решта були змушені голосувати під терором, а при обрахунку голосів виявилось що була... „надвирка“ 25 голосів понад 100 %. В Камішевичині, перед виборами НКВД переслухало з тортурами около 3.000 осіб, арештували ок. 1.000, провели 70.000 різних ревізій і побили понад 800 осіб мирного населення.

Дані про вислід голосування, в Воїнильському р-ні Статів. об. встановились так; виборців: 10.772, добровільно голосувало — 176 виборців, під примусом — 519 виборців, зовсім не голосувало — 9.897 виб. а преса подала що проголосувало тут 99 % виборців. Це тільки кілька прикладів, але подібно все відбувалося в кожному селі чи місті. Майже так само проходили вибори в „демократичній“ Польщі, тільки там доходило ще до більших скандальів. Я рівнож мав змогу „приглядатися“ виборам в Польщі. Солтис дістали так дозвіл проголосувати самим за цілу громаду, себто тому що зима 1947 р. була гостра а населення було обдере і босе і не могло прийти до збірних громад до виборчих урн. Так став солтис уювнонажений голосувати за цілу гро-

маду, батько за родину, чоловік за жінку і т. д. На Лемківщині 27 сіл зовсім не брали участі в голосуванні.

В 1946 р. на СУЗ шалив викликаний більшовиками голод. Про голод цей мало писали наша преса, тому кому порушити це і подати до загального відома. Терени Східної українських земель були знищені переважно фронтовими діями. Тут в першій мірі потерпіли сільське господарство. Більшовики опанувавши на ново українські землі, приступили до відбудови колгоспів і на СУЗ ім повчати пдуюся. Жінва в 1945 р. пришели вже певні успіхи, але влада забрала весь хліб для Ч. А. Весною 1946 р. населення знова чим мало завчасно колгоспні поля, але через частинну посуху, урожай не дописав. Однак і це що зібрано з поля більшовики стягнули все до магазинів і населенню нічо не видали. І тоді почався голод. Голодні обдери наші брати зі східних земель України, почали під кінець весни і через ціле літо мандрувати на захід, і там просяли куска хліба. Західні області України завдяки одноосібним господарствам, голоду не вчували. Число голодуючих що відбудували села Галичини і Волині було велике. Іхали вони поїздами, шли ніхотою, кожний ніс на плечах якийсь клунок з оджею, обувом і иншим за що мав надію замінити харчевних продуктів. В поїздах було таке перенювнення що люди іхали на дахах, бігали нічо не контролював. Золотодні вмирали в поїздах, але ними нічо не займався. Приходила міліція, викидала труни через вікна поїздів, не ховаючи їх. На кожній станції була товня голодних людей, в ночі вони кидали вогні, грівась або тійсно притулені до себе лгали спати, а ранком ішли на села. Весоди було іч повно, виглядало що влада не може опанувати внутрішньої ситуації.

В тому часі революційний уряд України УГВР, видила відозву до українців Західних Областей, в якій закликав всіх дати негайно своїм голодуючим братам зі Східних Земель як мага найбільшу поміч. І дійсно населення Західної України діялося останнім, доказуючи тим що дають своїм і що між ними немає різниць поділу на „східників“ і „західників“ як це старяться робити ворожа рука. Наші листівки (УГВР, УПА, ОУН) в сирвій голуду були розповсюджені по всій

Україні. Майже щоденно відідувало українське галицьке село від 200 до 300 голодуючих, всі вони діставали поміч для себе і родні їста в цей час остала в колгосп, ніхто не брав від них запити і не бажав того. З випиронним зерном, чи бараболями вертали голодуючі до своїх рідних, по дорозі пинадали на них енкавудисти і відбирали все. Нераз приходило до гострих сутичок з населенням, люди кидали в енкавудистів камінням. Бгали колами і не давали відбрати їм запрошеших харчів. Більшовики часто стріляли до товни і змушували до послуху та робили своє. Щоб недопустити голодуючих українців зі східних областей в Галичину, більшовики створили булі знова кордон на Збручі, де поставили погран-відділи і НКВД, з наказом нікого недопустити до галицьких сіл. Та це не помогло, люди покажалося кулемств, переходили даьше на другу сторону. Боились більшовики, щоб населення східної-українських земель незарарилось „бандерівчиною“—як вони самі про це говорили.

Голодуючі українці зі східних земель доходили аж до околиць Старого Самбора, Турки, Хирова і даьше на захід. Одні вертали з поворотом, другі наймались на працю поміж селянами. Сам вигляд цих людей був жахливий, на обличчі лиш шкіра та кости, цілі вони покочували, до краю виснажені. Жадоба жити давала їм сил до миршу Убраї були в подерте лахміття, переважно в іськюві лахи, сніднього одягу майже ніхто не мав. Ще в гіршому стані була обува. Навіть жінки ходили в солдатських шенелях, прикриваючи ними свої обдери хвартухи. Невдооленні серед мас було велике, кожний проковинав, скільки міг радийську владу, кидав громи на Сталіна, партію, НКВД, взагалі на цілий Сталінський ре-

жим. Невдоолення було і серед ридів Червоної Армії, до яких доходили письма про голод, про смерть матері, дітей чи жінок. Весною і літом 46 р. ишли в рейд по схід. обл. України відділи УПА, щоб дати допомогу голодуючим братам. Вони згідно з наказом Головного Командування УПА, розбивали збіжжєві магазини, колгоспи і роздавали збіжжє колгоспникам. Крім того розяснювали населенню причини голоду, що с він штучно викликаний більшовиками, які хочуть фізично винищити український нарід. Населення поставилось до УПА дуже прихильно, воно само радило де паскочити на магазин, де розбити енкавудівську охорону, подавало про все докладні і потрібні для УПА дані. Селяни побачивши вільний від охорони розбитий магазин, чи колгосп, забирали собі підчас ночі збіжжє і захоували його та мали на життя. УПА заявила що треба взяти зброю до рук і нею здобути собі харчі. І дійсно нарід пішов за ними вказівками. На взрєль відділів УПА, почались творити нові групи зі здемобілізованих білців Червоної Армії які поставили собі за завдання; допомогти своїм найблищим і не дати їм згнути голодою смертю. Більшовики називали цей рух „політическим бандитизмом“.

(Дальше буде)

Сотні українців й англійців забавляються і хвлять собі УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСЬКИЙ ФЛІРТ
Двомовний уклад речень вможливає забаву в мішаному товаристві та допомогає в науці англійської мови.
Ціна 2 ш., почта 3п. Відпродавцем на адресу: **MULTILINGUA PRESS** 1 b, Frederick Mews, Kinnerton Str London S.W. 1.
Замовляйте, бо наклад вичерпується!

ОГОЛОШЕННЯ

- В Адм. „У. К.“ можна набути слідуючі найповніші книжки:
 1. Ф. Дукто: Війна — повість. ціна 3.6
 2. В. Коваль: Камелок і репатріація — ціна 2.
 3. Ю. Косач: День Гніву — повість, ціна 3.
 4. А. Каченко: В запалі боротьби — іст. повість, ціна 3 ш.

В Адмін. „У. К.“ можна замовити: „ЛУ-ГУ“ — універсальний тижневий журнал (виходить в Ансбургу — Німеччина). Ціна одного числа 8 ш.

„ЛИС МИКІТА“ — сагира, гумор, карикатура. Виходить два рази в місяць (Амюнкен — Німеччина). Ціна 1 прим. — 6 п.
Всіх хто бажав стати передплатником або колпортера одного чи другого часопису, просимо повідомити Адм. „У. К.“
Фахівець, механік самоходвий, 24 роки-бажас позайомітись з молодію пристійною діячною у віці від 18 до 23 р. Охочих прошу писати на адресу: Kreminski Iwan, 15 Norfolk Sq. Paddington, London W. 2.

ШУКАЮТЬ

- Микола Дюкс зі с. Пошківів п. Станіславів, шукає — Дюкс Василія, Дюкс Митюлу с. М., Березиничаго Василія і Яшиний Дмитра. Відзнається: Dachs Mikola, W.A.E.C. Oakwood Hostel, Bodiam, Sussex.
- Шукаю братів Петра і Митюлу Сабодані а також знайомих зі с. Ясенів Горішній п. Кочів. Писати на адресу: Sabadash Dmytro, W.A.E.C. Hostel Okside, Bodiam, Sussex.
- Шукаю знайомих друзів і Дмитра Бузак. Мой адреса: Soltkyejj Wasyl, W.A.E.C. Hostel Okside, Bodiam, Sussex.
- Шукаю друзів і Максима Гавришко. Писати на адресу: Ostarczak Iwan, W.A.E.C. Hostel Okside, Bodiam, Sussex.
- Цибяк Василь, шукає сестру Марту Цибяк і знаюмого Михайла Еляшевського. Відзнається на адресу: Cybaniak Wasyl, Greenbanks Hostel, Horsforth, nr. Leeds.
- Пошукуємо Грися Гаврилюка в важкій сиріві. Мамсо листа з Канади від сестри Евгенії зам. Юдишин. Писати на адресу ред. „Відук“ Victoria Camp 85, Mildenhall, Suffolk.

СІЧНЕВІ РОКОВИНИ

25 січня с. р. українські робітники гостешо Лії відсвяткували великі січневі Роківини. В гарно прибраній домівці влаштовано могилу, яка нагадувала нам сотні — тисячі справжніх могил на Землях України, в яких спочиває на війні оборонці Вільної Соборної Української Держави. В 6-тій год. вечером о. Дячичини відіправив над могилію папахиду за полягалих за волю України героїв. Після папахиди відбулася святочна Академія. Реферат виголосив п. Іванів в яком зясуван історичне значіння IV Універсалу і проголошення Злуки всіх Земель України, підчеркнув різнок перебіг визвольних змагань українського народу які тренувать до сьогодні. Підчас папахиди і академії співав хор укр. полонешних під кер. дир. п. Сироти. На

свято був різнож запрошеший англійськ, директор гостешо. В аш. мові йому пояснено велике історичне значіння січневих роковин, в життю українського народу.

Ярос. Скурський. ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ СУБ

В днях 7 і 8 лютого відбулися Загальні Збори „Союзу Українців в Б. Британії“ (СУБ). Збори проходили в досить тяжкій і неприспійній атмосфері. Щойно другого дня уділено уступаючий Управі абсцуртію і покинано до життя т.з. Ряду яка стала керівним органом СУБ. На закінчення Загальні Збори внесли резолюцію, шкелати привіт УПА, що викликало велике піднесення між учасниками, які бурхитином опанцією привітали Героїв Визвольної боротьби за Укр. Самостійну Державу.

„УКРАЇНСЬКИЙ КЛІЧ“
Тижневий українців у Вел. Британії
Редагує: Колгосп. В видає: **Видавництво ОСНОВА.**
Умоги передплатити: На рік — 1 фунт й 2 шилінги;
на шів року — 11 шилінгів;
на три місяці — 6 шилінгів,
Щодняоче число — 6 пенсів.
Цінак оголошень: 1 цаль на одну пашалу 1 фунт й 10 шилінгів.
Дрібні оголошення й пошукування — 3 пенси за слово
Адреса редакції та адміністрації: **OSNOVA PUBLISHING CO., LTD.,**
25a, All Saints Road, London, W. 11.
Printed by Columbia Press, 2a Frederick Mews, Kinnerton Street, London, S.W. 1, and Published by Osnova Publishing Co., Ltd., of 25a, All Saints Road, London, W. 11.